

Ja feia dues hores que el brou bullia a la cuina. Tota la casa en feia olor i jo estava farta del seu xup-xup i del soroll de l'extractor. Per fi la mare va tancar el gas i l'extractor.

—Au, vinga, Ariadna —em va dir—, que anirem a ca Pilar.

Jo no hi volia anar. La mare s'estava fent un vestit per al casament del meu oncle, el tiet Jordi, i es passava tota la vesprada xarrant amb Pilar, que era la modista del barri, i jo m'avorria molt perquè no em deixaven jugar ni anar al parc del costat. Així, doncs, preferia quedar-me a casa jugant amb l'ordinador.

—Mama, no hi puc anar, tinc deures del colle. Els he de dur fets demà —vaig mentir.

—Bé, doncs, me'n vaig. Tornaré aviat. No òbrigues la porta a ningú. Deixaré posat el contestador del telèfon. Si sona no l'agafes fins que escoltes qui parla. Només contesta si és el papa o la mama, ho sents?

—Sí, mama, ja ho sé; sempre m'ho dius.

—Ah! I no poses la música massa alta que després els veïns es queixen.

—Aquesta sí que és bona! Posaré la música com m'agrade! Per què tothom s'ha de queixar de les xiquetes i dels xiquets? Molestem, o què? Veritat que jo m'aguante quan els veïns posen la tele ben alta i estic fent deures?

—Tens una miqueta de raó, filla. Va, no t'enfades. Però no poses la música massa alta. No podem respondre amb la mateixa moneda.

La mare va baixar les escales remugant perquè arribava tard. Per fi estava sola. Tenia una estona llarga per a jugar amb l'ordinador; així que me'n vaig anar a la meua habitació.

Abans d'obrir el llum vaig sentir un soroll que venia de l'altre costat del pis. Vaig anar a veure què podia ser. No hi havia res d'anormal, tot estava com sempre. Quan tornava cap a l'habitació, vaig sentir novament el soroll. Aquesta vegada em vaig espantar. Vaig decidir repassar habitació per habitació. Caminava a poc a poc amb les mans agafades al pit i el pit encongint. Tenia molta por. Ara em penedia d'haver dit una mentida a la mare per a poder quedar-me sola. A l'habitació dels pares no hi havia caigut res. A l'estudi era difícil d'esbrinar; sempre està ple de coses dels pares. A la cuina vaig veure que, de tant en tant, eixia un fil de vapor de l'olla, no res.

—Tornaré a l'habitació —vaig dir-me a mi mateixa, en veu alta, per a espantar la por.

En tombar-me vaig sentir una altra vegada el soroll. Quin esglai! De l'ensurt que tenia no em podia ni moure i el cor em bategava a cent per hora.

—Ai, ai, ai —anava dient mentre un fil de fum eixia de l'olla del brou; una de les vegades en va eixir molt més i la tapadora es va moure tot fent el soroll que em tenia espantada. El soroll venia de l'olla!

La tapa encara era calenta i en agafar-la em vaig cremar els dits. Va eixir molt de vapor i mentre s'esvaïa, prenia la forma d'un ésser d'una pel·lícula de ciència-ficció.

- 1 Qui era Pilar? Per què la mare havia d'anar a sa casa aquella vesprada?
- 2 Quina mentida va dir Ariadna a la mare per tal de no anar a casa Pilar?
- 3 Per quin motiu s'enfada Ariadna quan la mare li diu que no pose la música forta?
- 4 Què volia fer en quedar-se sola?
- 5 Quin problema té que no la deixa jugar i l'espanta?
- 6 Quines estances recorre intentant esbrinar d'on ve el soroll?
- 7 Com es produïa el soroll que l'angoixava?
- 8 Quina va ser la sorpresa?
- 9 Saps què vol dir l'expressió «pagar amb la mateixa moneda»? Busca informació sobre el seu significat i posa'n un exemple.